

[Villemoes.]

tagelse, hvorefter altsaa alle sig haver at rette. Skulde disse Ændringer virkelig kunne skabe større Bevægelighed, større Elasticitet i det samlede Erhvervsliv og raade Bod paa blot nogle faa af de mange Ulemper, som Valutaordningen hidtil har medført, ja, saa vil jeg være at finde blandt dem, der vil være glade for dette. Erhvervene er jo efterhaanden ikke blevet særlig forvænt af den højtærede Regering.

Jeg vil gerne sige nogle faa Ord om et Par af de Ændringer, der er forelagt for os. Jeg nævner først Lovforslagets § 3, 1ste Stykke, med det tilføjede Ord „forbrugsbegrænsende“, som ogsaa det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (P. Christensen) var inde paa. Jeg tillader mig angaaende dette at spørge, om det er føjet til, for at man eventuelt kan bremse Importen af, skal vi sige oversøiske Varer, af Benzin, af Kaffe, af Tobak, eller er det snarere tænkt at skulle begrænse Importen fra de Lande, hvortil vi afsætter vore Eksportvarer, eller tænkes der paa en Begrænsning med Hensyn til, i hvilken Del af Landet Varerne skal sælges — det har vi ogsaa set Tilløb til. Vil Ministeren løfte en Flig af Tæppet, saa vi kan se, hvordan han kunde tænke sig at benytte denne Bemyndigelse?

Jeg vil ogsaa gerne rette en Forespørgsel angaaende sidste Stykke i § 3, Afgiften paa 2½ pro mille af Importbevillingernes paalydende Beløb, der skal tjene til Dækning af de med Valutaordningen forbundne Administrationsomkostninger. Det er jo Mening, at Loven skal træde i Kraft straks efter, at den har faaet Kongens Underskrift. Jeg spørger da, hvornaar skal denne Afgift, dette Ekspeditionsgebyr gøres effektivt? Det staar der ikke et Ord om i Forslaget. Gælder Afgiften med tilbagevirkende Kraft eller kun for Importbevillinger udstedt efter Lovens Ikrafttræden? Har Ministeren tænkt sig, naar han fastsætter de nærmere Forskrifter for Gebyrets Erlæggelse, at Gebyret skal betales, naar Importørerne modtager Importbevillingerne, eller skal Gebyret kun betales, efter at Varerne er indført her til Landet? Hvorledes vil man afgøre Sagen i Tilfælde, hvor Importbevillingerne ikke lyder paa Penge, men paa Kvanta? Mig bekendt har det været saadan — og jeg kan ikke tro andet, end at det er saadan ogsaa i Dag —, at der gives en Række Importbevillinger, som overhovedet ikke lyder paa Penge. Det vilde være ønskeligt at faa dette opklaret bedst muligt, saa at man ikke staar

over for alt for mange Uklarheder, naar Loven er vedtaget.

Naar nu Ministeren kommer ind paa dette Afgiftssystem, hvis Formaal altsaa er at skaffe Dækning for Valutakontorets Administrationsomkostninger, kan man uden at have taget nogen Embedseksamen i Regning hurtigt regne ud, at de 2½ pro mille bliver til 3¼ Mill. Kr., for saa vidt som vor Import sættes til, skal vi sige 1 300 Mill. Kr. Jeg er selvfølgelig vidende om, at Valutakontorets Administration koster Penge, det er jo et af de Steder, hvor det nuværende Ministerium har aflastet Arbejdsløsheden ved, at saa og saa mange Hundrede Kontorister er blevet ansat deroppe, men saa vidt jeg erindrer — jeg beder undskyldte, hvis det ikke er rigtigt —, har Udgifterne efter de senest foreliggende Tal andraget ca. 1,8 Mill. Kr. Det staar jo ikke i Finansloven, men jeg tror, det var i Tillægsbevillingsloven, jeg saa det for et Aar siden. Nu kommer Ministeren her og fortæller os — ja, han har vist ikke omtalt det for det høje Ting, men det staar i Forslaget —, at han agter at opkræve et Gebyr hos Importørerne, hvilket altsaa betyder, at det lægges paa Forbrugerne. Det drejer sig kun om Promiller, men det bliver dog til 3¼ Mill. Kr., altsaa omkring ved 1½ Mill. Kr. mere, end Udgiften efter det for Rigsdagen sidst forelagte Budget har andraget. Jeg tillader mig at forespørge, hvem der skal have de 1½ Mill. Kr. Skal de gaa ind i den store Statskasse, som vel nok mangler Penge, og som skal have Penge, eller skal der ansættes nye Folk deroppe? Jeg mener, at Offentligheden maa kunne kræve, og at Importørerne, der er imod denne Lovgivning, og som nu skal være Statsopkrævere, maa kunne kræve at faa at vide, hvorledes disse Penge skal bruges. Jeg formoder, det er samtlige Varer, der kommer ind til Danmark, som der skal erlægges Afgift af, og jeg formoder, at Afgiften bliver ens for alle Varer. En Række Varer har det selvfølgelig ikke nogen kalkulationsmæssig Betydning for, men sammenlagt bliver det altsaa det Tal, som jeg har nævnt. Ministeren maa give Besked om dette Forhold, før vi gaar over til denne nye Form for Stempelafgift eller Importafgift.

Jeg ved ogsaa, at den højtærede Minister har anskaffet sig en Pressesekretær. Jeg ved oven i Købet, det er en af Landets dygtigste Journalister. Jeg vil gerne spørge: Hvad er denne Mands Arbejde? Har han til Opgave at forklare de rimelige og maaske